Kukuriku koalicija je pobijedila na izborima prije pet mjeseci. Vrijeme u voh pet mjeseci je prohujalo. Gotovo ništa nije učinjeno osim, to svakako valja istaći, nominalnog smanjenja rashodne strane proračuna. Drugo je pitanje da li ćemo završiti ovu fiskalnu godinu bez rebalansa. Preostalo vrijeme je potrošeno u identifikaciji stanja, s uobičajenim folklorom, koje je ostavila prethodna vlast...

Najprije su prošli izbori u HDZ-u, a pred nekoliko dana i u SDP-u. Vrijeme je da se usmjerimo na riješavanje nagomilanih gospodarskih problema. HDZ nam je obećao putem novog predsjednika gospodina Karamarka da će vladajućim „puhati za vratom“. Obnašatelji vlasti nas uvjeravaju da je svibanj mjesec koji će pokazati da je hrvatsko gospdarstvo prošlo točku infleksije tj. da će nakon neslavnog mjeseca travnja u svibnju stvari krenuti na bolje. Ukoliko dobro interpretiram izjave nisu temeljene na ocijeni rastuće turističke aktivnosti, već na dinamiziranju gospodarskog razvoja. Vrlo brzo ćemo dobiti podatke o kretanju gospodarstva u mjesecu svibnju pa ćemo saznati da li su vladajući bili u pravu.

Moody´s nam je vjerovao da smo u stanju dinamizirati gospodarsku aktivnost. Sada i Moody´s sumlja da ćemo u tome uspjeti. Obično nakon iskazanog pesimizma slijedi smanjenje kreditnog rejtinga. Kao što sam već pisao na ovim stranicama, smanjenje kreditnog rejtinga mora zabrinjavati. Zabrinutost ne treba zasnivati samo na činjenici da smo na doljnjoj granici prihvatljivog rizika, već nas moraju zabrinjavati mnogobrojni negativni učinci koje hrvatsko gospodarstvo može očekivati temeljem smanjenja kreditnog rejtinga. Kamate se stope neće značajnije povećati, ali će se ipak nešto povećati. Ono što mora zabrinjavati jest činjenica kada postanete članom neuglednog društva i najbolje namjere i projekti primaju se sa velikom dozom nepovjerenja. Nepovjerenje je posebno značajno kada želite dinamizirati razvoj putem inozemnih investicija. Inozemnim investitorima morat ćemo ponuditi daleko više nego što smo to do sada činili. A hrvatska birokracija je prilično stabilna i neće biti lako pokrenuti je. Osim toga mnogi zakoni koji su u primjeni prilično su nejasni, pa nihovo tumačenje od strane birokracije može značajno produžiti ionako dugotrajne procese realizacije bilo koje poslovne kombinacije. Stoga, da ne duljim, smanjenje kreditnog rejtinga imat će značajne nepovoljne učinke na hrvatsko gospodarstvo. Građani koji postaju malo pomalo „nervozni“ platit će cijenu smanjenja kreditnog rejtinga na način da će rast zaposlenosti, ako ga uopće bude, biti nedostatan da bi smanjio problem zvan - nezaposlenost. Naime, vodeći ekonomski analitičari slažu se da pitanje

gospodarskog rasta i stope zaposlenosti spadaju u najznačajnija pitanja koja se postavljaju pred svaku vlast, bez obzira na njihovo programsko usmjerenje.

Ovih dana namjerno nisam pisao na ovim stranicama, već sam promatrao retoriku koja se koristi u ovim, za Hrvatsku, teškim vremenima. Jedino što imam glede toga reći jest – politika je politika ma koliko mi šutjeli o tome. Istina bog neki su visoko pozicionirani dužnosnici ukazali na teško stanje u hrvatskom gospodarstvu. Međutim, istovremeno su rekli kako će stanje biti gore u narednoj godini. Jasno, postavlja se pitanje što je sa predviđenim porastom gospodarske aktivnosti od 0,8% u ovoj godini? Sve polako podsjeća na Keynesovu interpretaciju priče „Alica u zemlji čudesa“ u kojoj se pekmez uvijek obećava sutra ali nikada danas. Moram reći, da ne bude zabune, takva retorika nije dobra, posebice ako se ima u vidu da je razina bogatsva danas na razini bogatstva iz sedamdesetih godina prošlog stoljeća. Puno, puno i za najdobronamjernije.

Ovaj napis želio bih da se shvati kao podrška vladajućima i oporbi, ali i kao upozorenje da nam je prošlo isuviše vremena da bi nastavili tempom kako smo započeli ovu godinu.